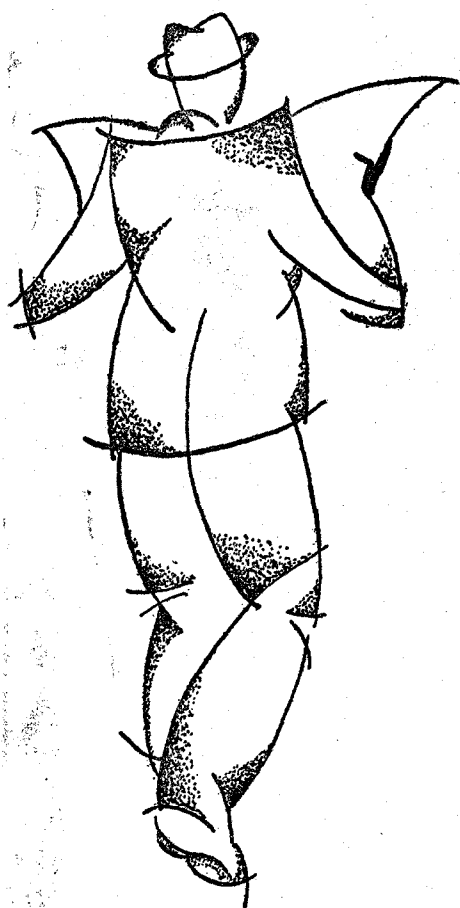

PRECIO: 15 CTS.

la galeria

REVISTA SEMANAL

sumario

NOVA ESTRUCTURACIÓ, per ELÍES BACH.—COMPTE I MIRAVITLLES.—RELLISCANT, per G. BUCH.—COSES D'ALTRE TEMPS, per PERE PASSASSERRA.—LA DOBLE EXISTENCIA, per TEIXIDOR ELIES.—LA VETLLADA DE L'ERATO.—ESPORTS.—ESPECTACLES, per DON SERVANDO.—RAMBLEJANT, per KOLIN.—SANT PERE DE RODA, FULLETÓ per ANTONI PAPELL.—NOTAS.

AÑO II

Núm. 19

FIGUERAS

Miércoles

9 Abril 1930

Redacción y Administración
MURALLA, 4

Centro de Venta y Suscripción:
Librería Batllósera, Ingenieros, 3.

IMPRESA

PER TOTA MENA DE TREBALLS DEL RAM

IDEAL

Nova estructuració

per ELÍES BACH

Qui sent les inquietuts sanes i racials per un millor pervindre del nostre poble, haurà llegit les declaracions fetes per Pio Baroja, l'il·lustre escriptor iconoclasta, a l'«Heraldo de Madrid», del dia 4.

Mantes voltes aquests eximis trencadors dels motllos vells i les fatxades carrinclones, que semblen desguitarrar, són els més constructius. Amb el vaitot del capgirament fonamental que propugnen, es descobreix l'ample estadi per un més bell desplaçament humà.

Pio Baroja, diu ell mateix que ja és vell; perxò molts hauran cregut que també eren massa vells els postulats que ha declarat. Però nosaltres, que sentim com s'encarnen amb el nostre sencer ideal, els trobem els més actuals i els més expeditius per la regeneració del poble espanyol i per la reconstrucció del seu Estat.

L'enlluernament artificios produït per les Constitucions, fruita d'aquella tan decantada Revolució Francesa que ens féu adquirir els drets individuals i polítics (no socials), guanyats als despotismes cesaris; aquell enlluernament, tots sabem que és la causa del mosaic peninsular que ens usdefruïta administrativament.

Adhuc el nom fou un esguerro. PROVINÇIA, com se li diu a cada una de les peces del mosaic, és paraula enmenlevada al règim polític dels romans. I l'estructuració del nostre Estat rebutja per essència i origen les pràctiques d'aquell poble conqueridor i dur; més encara, les seves denominacions.

Segons ells (els romans): «Diem PROVINÇIA als qui tenim vençuts i que abans vencérem». Pel poble espanyol aquesta dita no era pas una pràctica que pogués resar.

Precisament Espanya, és un dels estats que es constituí més amorosament i cordial: per casoris. Totes les baralles, patacades i rancúnies que hem patit, foren en trencar l'obra d'aquests maridatges. Els nostres nobles i monarques (també la plebs) arribaren fins a l'afecte pel poble sarraï, invasor de l'àrea peninsular, i al qui havien de combatre en una conjunció de forces. No cal citar fets ni noms; tots volem creure que sabem prou Història per conèixer-los.

Perquè doncs un Estat nascut de la empena amorosa se li havia d'engiponar un manteu de violaines i sota d'un nom que per res pot respondre al contingut que abriga?

On són els vençuts a les terres hispàniques? I els vencedors? Qui sab, però en altra orde de coses?!

D'aquí que estimem un gran encert les declaracions de Pio Baroja, especialment quan manifesta ésser partidari de fraccionar les províncies grans i fer departaments petits, perquè es notés la força de l'Estat. En dir això, no respon altrament que al conegut principi de la cohesió molecular, i perquè aquesta sigui efectiva, precisa que primerament les substàncies vàries se facin matèria única, pasta molecular. Políticament se aconseguirà aquest resultat, com diu el Mestre de Zalacaín, fent de les províncies, petits departaments; ço és: reconeuguent la personalitat comarcal.

Anem practicament a la demostració en la nostra «província».

L'objecte de l'administració provincial, quin és? El ram de carreteres provincials; la beneficència; i... ben segur poca cosa més.

No fóra millor que la conservació i creació de totes les carreteres (de totes) anés a càrrec d'un organisme responsable que curés d'aquest sector de foment que té caràcter general?

Per beneficència no aniríem millor amb un agermanament de comarques interessades, o afectades per aquest interès?

Per lograr una cultura reeixida, no és més convenient una absoluta autonomia municipal que donés al ciutadà aquell grau integral i suficient per un bon desenvolupament intel·lectual i cívic?

Cap empordanès sentim les mateixes necessitats o afeccions que un gironí, posem per exemple. ¿Ens desvetlla igualment l'empresa d'un carril, o del canal, a gironins i empordanesos? Doncs per què estem inclosos dins d'una mateixa demarcació amb el nom ingrat i impropri de «província»? Si tenim un caràcter definit i clar, i obert, els empordanesos, per què hem d'estar lligats als gironins, o als barcelonins, repetim-ho, per exemple?

No tindríem, si pel cas ens convé, un marcat interès en associar-nos a la gent d'Olot i de la Cerdanya, en el supòsit, factible, del carril al·ludit?

Tinguent la personalitat pairal reconeguda, siguent admesa la nostra comarca com un factor polític-econòmic, igualment que com ella les altres comarques de la resta ibèrica, com presuposa Baroja, no fóra més fàcil una intel·ligència comú, general i superior en estructurar el vertader i futur Estat?

Sentint-nos tothom reconegut, amb els propis drets i obligacions, igualment que una família ben avinguda, on tots compleixen amb el seu comès perquè saben que és en profit general, no desapareixerien les envejes i rivalitats de uns amb altres?

Per sobre de l'acatament, creiem que és millor el pacte, el «foedus», pel qual se faria fàcil la governació de l'Estat per la soberania del poble.

A qui se li reconeixen i atorguen els seus propis mèrits i drets, senyalant-li amorosament els defectes, se'l fa un germà, i una bona germandat és la millor propulsió d'una honrada llar i d'un poble.

SURTIDOR de BETZINA n.º 2521

El més ben situat de la Comarca

Servei Permanent

Petrolí, oli, grases i valvolines

Placeta, 1 — — — Telèfon: 3

FIGUERES

CLINICA DENTAL

Ll. Coll de Cendra
Odontòleg

Casades de Còdol, 5 pral.

FIGUERES

ACEITES Y GRASAS MINERALES

-:- LUBRIFICANTES -:-

La Comercial e Industrial Española S. A.

Especialidades para los Autos y Maquinaria Industrial y Agrícola

Riera Magoria, 159-Barcelona

Agente provincial: J. Ruhi - Subida Catedral, 4

G E R O N A

Compte-Miravittles

Davant l'indult atorgat als condemnats de Garraf, gairebé tothom ha llençat les campanes al vol celebrant l'acte generós que retorna la llibertat a uns fervents idealistes.

Nosaltres celebrariem molt més encara, veure'ls ja de retorn a la llar. Però, dissortadament, no és així per tots, i pels de casa per més desconhort. Compte i Miravittles, queden barrats; la un, per reixes, l'altre, per fronteres, que són terrenyines que molt enturpeixen.

A Compte l'ingressaren a presiri, a l'ergàstula. Per una pila d'anys. Tants, que podien descoratjar a qualsevol ben animós i ardent. Compte, però, no va desmaiar. Ell se sentia un aucell engabiàt, ell se sentia amb unes ales amples que batien per l'enyorament d'un cel blau ben lliberal i obert. I quan un ocell de bosc el posem a la gàbia, procura escapar, mal que sigui blincant els filferros amb el cap. I així ho féu en Compte coratjós. Per què se'l culpa doncs d'agressió al centinella que li guardava la presó, si per ell era un filferro que li barrava el pas?

Per instint els animals cerquen la lliure expansió; per reflexió els homes (animals més superiors) la volem.

La prova del que diem, la tenim en el fet d'haver-hi guardes a les presons, i parets altes i reixes de ferro. Aquestes són barreres posades contra l'impuls instintiu; pel sentiment reflexiu es posen els preceptes del Codi.

Si no valgués més que la reflexió, l'home considerat a si mateix culpable, baixaria la testa, i s'encerclaria en un isolament absolut de pensa i de relació activa. Talment ho tenim amb els clausrats, els eremites, cenobites, monjos, etc., que sentint-se culpables de llurs pecats, enmudeixen i avorreixen el món que els féu dolents.

Però un home, ser racional, suspirant per una idea que creu redemptora, en privar-li la llibertat, conglomera la reflexió amb la passió, i es fa capaç de qualsevol atrevida empresa per perillosa que sigui.

Compte, barrat el pas, — pel seu ideal, — per ell una realitat, per altres un somni, no podia restar immòbil i quiet amb els braços lligats, mentre davant seu hi veïés un retall d'aquell cel blau.

EL PRESENTE NÚMERO HA SIDO
SOMETIDO A LA PREVIA
CENSURA GUBERNATIVA

Ara ha vingut un govern amb el general Berenguer per desfer tots els torts de l'altre govern.

Reconegut pel govern d'ara que l'anterior no ho feia bé amb el seu obrar, era just que es retornés la llibertat a qui anava contra aquell govern.

Però ara veiem que estant pres, Compte tenia, — com a ser reflexiu i instintiu —,

el doble deure d'escapolir. Per haver topat amb l'entrebanc del guarda, que era un ferro de foc, ara li queda encara una pena que el fa culpable.

Resumint, si Compte no hagués anat a presiri, ell no hauria intentar escapar, de consegüent, l'agressió al centinella és perdonable. Si es disculpa la causa, se ha de disculpar l'efecte. Esperem doncs que tothom, i més preferentment els juriconsults, i sobretot els empordanesos, clamarem per aquesta reparació.

I per en Miravittles, igualment. Si ell ha delinquit no complint el servei militar i complicant-se en altres afers, és per haver hagut de fugir. Si no haguéssim tingut el cop d'estat, ell hauria sigut segurament l'estudiant bon xicot i aprofitat que hauria complert son destí. Fugitiu per la seva rèplica al cop d'estat, són lògiques les conseqüències fatals que li imputen. Reconeguda la illegalitat d'aquell govern pel qual s'exilà, en Miravittles hauria de poguer tornar íntegrament als seus drets.

I així tots els casos que hi hagi.

Paquita Sellas

MODISTA

Profesora de Corte Sistema Martí

Perelada, 49, 2.º Figueras

RELLISCANT

per G. BUCH

El col·leccionista de petons

És cosa corrent dir que els americans són gent pràctica i interessada. Vet aquí, però, com acabo de sapiguer que un d'ells ha tingut una idea que el més sensible dels poetes jamai osà concebir.

Aquest americà, un dia, fou pres per la terrible mania de col·leccionar. Però, col·leccionar què? Segells? Ell no en tenia la vocació. Capses de cerilles? Botons d'ermilla? Pipes? Mànecs de paraigua? Fotografies de "stars"?... Tot això era ja vell i indigne d'un fill de la original Amèrica.

El nostre home es procurà el més bell àlbum que li fou possible trobar en la cresocràcia dels Estats Units; paper magnífic, enquadernació esplèndida, en

fi, una cosa veritablement remarcable.

Després ell se'n anà a visitar les "stars" del cine, del teatre i del music-hall. I no les hi va pas allargar una senzilla ploma estilogràfica perquè elles escriguéssin, en el seu àlbum, un pensament (posat el cas que elles pensin). No; ell els hi presentà una deliciosa barra vermella amb la que la "star" començà per pintar-se els llavis. Després, sobre una de les planes satinades de l'àlbum de luxe, ella hi depositava el més torbador, el més lúgub, el més vibrant, el més passionant, el més... etz., etz., dels petons. La traça roja quedava fixada indeleblement sobre el paper, dibuixant-hi una petita rodona variable de persona a persona. I per sobre aquesta empremta... llavial, la "star" hi estampava la seva signatura per identificar-la.

L'àlbum, quan va ésser omplert, féu sensació. Millonarís hi hagueren que tractaren d'adquirir-lo. Mes el nostre americà declarà netament que ell no pensava vendre'l i que per ell volia guardar els preciosos fulls, cosa aplaudible cas que no fos un truc d'hàbil comerciant.

No trobeu vosaltres el gest eminentment poètic?

Cert, també es podria un dia, antropomètricament parlant, identificar les gents per l'empremta bucal a l'igual que es fa avui amb l'empremta digital. Però no és pas aquest costat científic la qüestió el que ens interessa ara.

El que ho fa és això de poguer guardar els petons així concretats, estereotípics, si me és permès el dir-ho de aquesta manera. Així, si la paraula se'n va, el petò resta. Ai, i com jo voldria posseir un registre semblant!

—Si, dona, sí; ves a la Merceria MONELL i ho trobaràs.

Les empremtes que jo hi guardaria? No, no creieu que serien de solemns petons de duqueses o de petons indiferents de "estrelles".

Però si, el petò sincer i ingenu de la petita modisteta que m'hauria estimat en un tercer o quart curs universitari, i que hauria pensat en mi entre dos cops d'agulla. I jo estic segur que el petò, després d'ensajat sobre la meua galta, es sentiria tot dítxós de veure's imprès sobre el paper, amb la seguretat de deixar un record etern i tangible.

A mida i mesura que jo hauria avançat en anys, jo aniria també completant l'àlbum meu amb els petons d'humsils joventes que hi haurien aprofitat llurs llavis amb aquell fervor i respecte que es posa al complir un rite pueril i encisador. I en cadascuna d'aquestes planes, jo hi sabria llegir el frisonament que hauria pogut inspirar i, sense necessitat que una signatura hi acompanyés, jo hi hauria reconegut, una a una, la marca que els llavis estimats, un dia, haurien deixat dins el meu àlbum i dins la meua vida.

Després jo hauria esdevingut vell. Jo hauria evitat ésser un galantejador senil i ridícul. Jo m'hauria isolat i hauria viscut sol amb els meus records. Al costat del foc, les vesprades que, fora, plouria melangiosament, jo hi obriria el meu àlbum i el fullejetaria, i girant planes, amb elles, jo desgranaria el rosari dels dies passats. I quantes en sortrien de reminiscències volgudes, de fantasmes estimats, tot un poble de desapareguts i apareguts en la meua existència, que m'entorarien i em compendrien. I jo em diria: —aquests llavis? Però sí, tontot, sí són aquells tant menuts i rojos de la Fineta. I aquests, gueto desmemoriats, són aquells de la petita Rosó que tenien gust de sucre candi...

J així em serien ressucitats, amb joia

i pena, els moments d'altra vegada, els moments d'entusiasme i joventut.

Però també hi hauria hores en que la memòria em seria inutilment sol·licitada. Corbat sobre les fulles que els anys hi haurien donat una patina d'or, jo me esforçaria vanament en desxifrar els llavis que hi serien guardats. I seria en va que tractaria de fixar un nom. Llavors, trist, ben trist, jo tornaria l'àlbum en el seu estoig, faria fugir l'eixam de les remembrances, i, sense donar-me compte, recauria, poc a poc, en aquesta inconsciència serena que precedeix sempre el darrer i total esborrament...

Diuen que els americans són gent pràctica i interessada. Vet aquí, però, com un d'ells ha tingut una idea que el més sensible dels poetes jamai osà concebir.

—: ENSEÑANZA DE IDIOMAS —:

Mecanografía Taquigrafía. Traducciones. Copias a máquina.

Precios especiales para alumnos en grupo.

Progresos rápidos, exposición metódica, disciplina y seriedad.

Perelada, 18 2.º Figueras

Libreria Batllósera

LLIBRES

LLIBRES

LLIBRES

Enginyers, 3 Figueras

BANCA ARNÚS

SUCCESSORA D'EVARIST ARNÚS ♦ Fundada en 1846

Capital 10.000.000 de Ptes. completament desemborsat

Barcelona

CASA CENTRAL: Plaça de Catalunya, 22

CASA MARIU: Passatge del Relotge

Sucursal de Figueras

Casades de Códol, núm. 15 (Rambla)

Aquesta Banca realitza tota mena d'operacions de Banca-Borsa-Camvi i la compra-venta al comprat de valors de contractació corrent

CAMBRA CUIRASSADA AMB DEPARTAMENTS DE LLOGUER

Los Santos Evangelios

Semana Santa

El libro para estos días y para siempre

La Santa Biblia

Vea el siguiente testimonio mundial:

ESPAÑA.—“La Biblia es la revelación más pura que de Dios existe”. E. Castelar.

FRANCIA.—“Existe un libro que desde el principio hasta el fin parece una emanación superior; un libro que contiene toda la sabiduría humana abriantada por toda la sabiduría divina; un libro que la veneración de los pueblos llama: “El Libro” ¡La Biblia!”.—Víctor Hugo.

NORTEAMÉRICA.— Cuando hayáis leído la Biblia sabréis que es la Palabra de Dios, porque habréis visto que ella es la llave de nuestro propio corazón de vuestra felicidad y de vuestro deber.—W. Wilson.

ALEMÁNIA.—“Cuando más grandes sean los progresos de la humanidad, tanto más claramente verán los que son sabios que la Biblia es el verdadero fundamento de la sabiduría y la maestra universal de la humanidad”.—J. W. Goethe.

INGLATERRA.—“Todo lo que soy lo debo a Cristo Jesús, revelado por mí en el Libro Divino. Aquí está el manantial de la fuerza y del poder que transforman”.—D. Livingston.

ITALIA.—“El mejor aliado que hemos de procurar es la Biblia. Ésta nos traerá la realidad de la libertad”.—J. Garibaldi.

¿Qué testimonio da V. de ella?

¿Acaso no la conoce aún?

Estuche conteniendo los Santos Evangelios y los Hechos de los Apóstoles, a 0'50.—La Santa Biblia, 2 y 4 ptas.

De venta en casi todas las librerías de FIGUERAS, y en la de la Plaza de la Loge de PERPIGNAN

Puede pedirse también a la SOCIEDAD BÍBLICA, Flor Alta, 2 y 4, MADRID

La doble existència

per TEIXIDOR ELIES

El teatre francès és per a mi el més fidel reflexe de la vida. Considero el teatre francès com el de millor tècnica teatral. Els seus autors—la genialitat dels seus autors—pot afirmar-se que són els que dominen més l'art de fer bellugar les figures. Jo he llegit molt el teatre francès. Es pot dir que ha sigut la font on he anat a treure la poca quantitat de construcció de teatre que he pogut mostrar en les obres que he donat al públic. D'entre els autors francesos, m'han apassionat Emile Fabre, Enric Bernstein, Paul Hervieu, Hannequin, Paul Gavault...

Les millors de les seves obres m'han ajudat i m'han ensenyat a mirar la vida. A copsar del viure quotidià aquelles guspires escampades, que deixades córrer lliurement no són cap perill, però que en canvi acoplades farien una gran foguera. Del teatre francès he après a jutjar l'esclat de passions en els diversos estaments socials. He copsat un sens fi d'idees que més tard—ja madurades—han servit per a fer-me la poca cultura que he pogut crear-me jo mateix. Sense ensenyances que dissortadament no he pogut tenir. Clar que tot no ho dec al teatre francès.

Clar que he llegit Shakespeare (Julio César, Hamlet); Ibsen (Nora), (L'enemic del poble), (Espectres); Suderman (Magda Hauptman (La campana submergida); Rossetta (Papà Ministre); Giacosa (Com les fulles) Pirandello; (El barret de cascavells); Lenormand (Els fracassats), i altres i altres autors. Però com que a aquests he tingut de llegir-los traduïts, no m'han fet l'impressió dels francesos a qui he pogut llegir en el seu llenguatge original.

Això ha fet que sentís certa predilecció pel teatre de passions que en totes les meves obres s'hi respira. Fins en les primitives.

He fet aquest preàmbul per arribar a la conclusió següent, amb motiu de l'estrena de la meua obra “La doble existència”. Abans que tot sóc empordanès. Co vol dir sindònim d'home franc.

“La doble existència”, al revés de “La cançó de l'emigrant”, és més obra teatral, que filla de la realitat. De la vida. És més filla de l'imaginació, de les lectures, de la filosofia, de la pràctica teatral, que de la vida mateixa.

Va néixer en mi després d'haver llegit l'obra d'Henric Bernstein “Israel”. Em féu

tanta impressió la mentada obra, que la meua primera idea fou traduir-la al català i estrenar-la. Sóc ferm en els meus pensaments.

Vaig fer-ho així; vaig llegir-la un cop traduïda a la companyia “Mestres-Querol” i vàrem representar-la a Palamós, Sant Feliu, La Bisbal, Llagostera, Tarragona i altres ciutats importants. Vaig rebre un gros desengany. L'obra agradava, però l'assumpte no entusiasmava, no emocionava per passat de moda... per inconegut en nostre ambient. Es tractava de la lluita de religions i no interessava prou. No va fracassar, mercès a la força del drama íntim, però no sigué l'èxit esperat i vam retirar-la del repertori molt a pesar nostre.

Passaren uns anys. La meua obsessió fou des d'allavors fer una obra original aprofitant l'idea de l'autor francès. Només que l'idea. Era qüestió de pensar... de lluitar en la recerca d'un drama nou, per tal de que s'adaptés millor a nostre poble i a nostres temps. Seria prou per a fer aquest miracle? Era per a mi molt més difícil que borrar l'idea i construir-ne un altre... però era debades. Aquella idea em torturava. Em mossegava l'esperit. Comprenia que no faria res aprofitable fins haver aconseguit el meu propòsit. Una prova... un assaig... un altre... i un altre... L'obra no sortia com jo l'havia imaginada. Hi havia quelcom que m'ho impedia. Que era? La idea capital del drama. Era un lligam que

em privava fer córrer la ploma al meu albir. Un mes... dos... un any... A l'últim vaig cremar els meus manuscrits, vaig fer desaparèixer l'original, vaig deixar-ho oblidat. I passats uns anys més, davant les quartel·les blanques, en una nit que l'insomni no em deixava lliure, recordant el fracàs de la vella Rússia, de la noble Rússia feta cendres i tornada a reedificar per l'exèrcit roig de Lenin, vaig pendre la ploma novament i vaig començar "La doble existència".

Als dos mesos l'obra quedava llesta. Vaig llegir-la als mateixos que havien estrenat aquella traducció causa del meu martiri d'uns anys... i no la conegueren.

Havia sortit el tant desitjat. Havia construït el drama inspirat en l'idea d'una obra estrangera, suprimint de soca-arrel l'idea verdadera.

Propietaris i Mestres d'obres

Exigiu als magatzems i al vostre guixaire el legítim i acreditat guix de Mayà, en **sacs precintats**, de l'antiga guixera d'En Sans, de J. Batlle, que és el millor i el més consistent que hi ha.

tar el monòleg "El hombre del farolillo", el qual va ésser dit immillorablement.

Per final es va representar el divertit sàinet "Sanàs i parells", que fou interpretat per les Sts. A. Vergés i A. Aupí, i els Srs. Sirvent, Casamajó, Samaniego i Monserrat, que feren les delícies del públic, encara que algun d'ells exageren una mica els seus respectius papers.

Es clogué tan simpàtica festa amb un lluit ball de Societat.

Farmacia Castellví Plaza Triangular Figueras

ANÁLISIS - ESPECÍFICOS
Estufas de desinfección a disposición de la clientela.
Medicamentos y Ortopedia

CONCURS Les Gràcies

Un temps tinguérem que Mestre Coromines, les va cantar gai rebé totes les del nostre Empordà.

Però, encara li trobem el des-cuit d'una ben cadenciosa i nostrada:

«La gràcia elegant de les damiselles empordaneses».

Com que la creiem la més alta, voldríem glosar-la, mes com Ell, el Mestre, no ho fariem pas. D'aquí que avui anunciem a totes les llegidores i lectors de LA GALERIA, que d'ençà d'aquest número, i començant en el vinent, facilitarem unes "paperetes" perquè tothom dongui el seu vot a la donzella que consideri més elegant de l'Empordà.

Hi haurà tres categories:
VENUS - MINERVA - JUNON.

—Ja t'han enredat. Si compressis a la Merceria MONELL no et passaria

Consultori Mèdic-Quirúrgic JUBERT

MALALTIES DE LES CRIATURES - - - MALALTIES DE LA PELL
CIRURGIA INFANTIL - - CIRURGIA DELS OSSOS - - DIAGNÒSTICS

Traslladat: Plaça Constitució, 7, pral.

G I R O N A

La vetllada de La Erato

Dissabte passat amb un ple a vessar, va tenir lloc en aquesta Societat el desenrotllament de la festa que estava ja anunciada, assolint un gran èxit.

El plat fort de la vetllada era la escenificació de l'ídil·li dramàtic en 2 actes d'en Santiago Russinyol "El pati blau", obra difícilíssima si es té en compte les poques condicions que reuneix el petit teatre amb que compta la Secció Artística. Però no per això ens varen defraudar els animosos artistes de l'elenc, puix treieren de l'obra tot el profit que es pot treure d'una obra com aquesta, i a més tractant-se de aficionats, els quals per ésser-ho, ja res més hom no pot exigir-los.

Varen sobressortir en gran manera pel

seu treball, la Sta. Angelita Matas i el Sr. Joaquim Crumols. La primera va encarnar un paper de malalta magnífic, i el segon va enquadrar a la perfecció el paper de pintor. Mereix també citar-se la Sta. Anna Aupí, la que va donar vida al difícil personatge de mare, i els Srs. Vergés i Ramada, els quals varen estar molt bé en els seus respectius papers. Desentonaren bastant l'acció de l'obra, el grup de l'obra, el grup de noies del poble, que no estigueren gaire a son temps.

A continuació el Cor de la Societat va cantar amb pulcritut i amb la costum característica dels seus ardots cantaires, una bonica peça.

Acte següent, el jove Joan Grau va reci-

La millor tuberia a pressió

URALITA

AGÈNCIA I DIPÓSIT
PER ALT EMPORDÀ

SALVI FÀBREGA
LASAUCÀ, NUM. 20 00 FIGUERES

Empresa de autos "GREGORI"

Plaza Pi y Margall, 4

FIGUERAS

Líneas de ómnibus: Figueras-Rosas-Cadaqués; Rosas-Vilajuiga; Puerto de la Selva-Llansá
 Servicio de automóviles Hispano-Suiza — Omnibus para excursiones — Taxis de alquiler — Venta de Gasolina — Teléfono número 30.

Gran stock de cubiertas y cámaras de las marcas «Dunlop» y «Bergougnan». — Agente exclusivo en esta plaza para la colocación con prensa de los macizos «Bergougnan».

Lluís Sala Oliveras

Consultori mèdic d'instalació moderna

HORES DE CONSULTA: Matins.—Tots els dies menys els Diumenges de 11 a 12 i mitja.
 Tardes.—Els Dimarts, Dijous i Dissabtes no festius de 6 a 7.

Plaça de Catalunya (del Gra) ————— Figueres

GRAN DEPÓSITO DE PIEZAS de Cemento Armado

Lavaderos portátiles desde 100 a 500 litros.—Depósitos para agua, vinos y licores desde 100 a 1.000 idem.—Grandes tuberías de cemento portland para riegos y alcantarillados con existencia de 10 a 60 cm. de diámetro.—Fregaderas de granito de varias formas y medidas.—Lavamanos frontales y rinconeros.—Asientos para retretes de varias medidas y toda clase de objetos del Ramo.

FELIX TORRES-Muralla, 8 FIGUERAS (Ampurdán)

BANCO de FIGUERAS

DE L. VERGÉS VILANOVA

CAMBIOS DE MONEDAS — VALORES — SUSCRIPCIÓN A EMPRESTITOS — CUPONES — GIROS — IMPOSICIONES Y DEMÁS OPERACIONES DE BANCA.

CASA DE CONFIANZA, ECONOMÍA Y RESERVA

ESPORTS

L'Unió guanya als de Poble Sec en el seu propi terreny per 2 goals a 1

Glosari d'esports

Un pas més endavant. Un altre club que cau retut davant nostres jugadors. Poc a poc anem arribant al punt més alt que podem arribar. Unes passes més, i la gloriosa ensenya unionista, la bandera blanc-blava, amb l'escut de quatre barres, coronarà la cima del campionat amateur de les terres catalanes. Bella gesta per nostre club assolida. No menys esclatant per lo impensada. Suposem que nostres equippers retrobaran la confiança de tots els aficionats i que amb aquestes gestes, el camp dels Monjos serà digne substitut d'aquell camp de l'Institut que un jorn fou el lloc predilecte de nostra societat.

Avui els nostres jugadors es mereixen que tots els amants de l'esport figuerenc vagin a encoratjar-los. S'han guanyat a pols que se'ls prengui en consideració. S'han fet dignes de que ens tornem a apassionar pel fút-bol. Llur afició, la disciplina imposada, encara que benèvola, per la Junta, la bona direcció, ha fet que el nom de Figueres esportiu arribés novament a una alçària envejable. Es mereixen doncs la nostra confiança, i per a ells la demanem nosaltres des d'aquestes columnes.

Ahir fou el campionat provincial, després les primeres eliminatòries. Estem a frec de que ens facin campions de Catalunya. No falta més que la victòria o l'empat del diumenge vinent.

Després...

Després el partit decisiu amb el «Fortpienc» en el camp monumental de les Corts, marc on s'hi han vist els millors partits a nostra terra. I en aquell camp, davant una generació immensa, haurem de veure nostres joves jugadors disputant-se el dret de pendre part en el Campionat Nacional.

Haurem d'encoratjar-los amb nostra presència?

Si!!

Brú - Santamaria, Noguer - Medina, Bosch, Madern-Carreras, Mas, Pinadell,

Faló i Quico, ens tindreu sempre al vostre costat, perquè amb vostre entusiasme heu sapigut fer vibrar novament el cor dels esportistes figuerencs que de tant temps tenien adormit.

En els historials a venir, els vostres noms hi quedaran sempre més inscrits com els triomfadors de nostra segona època futbolística.

Hurra!! Hurra!! Hurra!!

A POBLE SEC

No hi érem. Aixó fa que només donem una petita impressió del partit de referència, que ens ha donat persona de reconeguda imparcialitat.

Els figuerencs, varen fer una primera part magnífica, aconseguint un gol per obra i gràcia d'en Faló Jordà.

La segona part, els locals volien aconseguir l'empat, però Noguer i Madern, aguantaren el cop, sense deixar posar ni una vegada la porta de Brú en perill.

En Mas aconseguí el segon gol, i quan faltaven 10 minuts per acabar-se el partit, els locals aconseguiren el d'honor en forma molt dubtosa.

En aquest partit es reintegrava a l'equip figuerenc "el abuelo" Carreras, qui des de el partit de campionat provincial celebrat al camp de La Bisbal, es trobava allunyat dels terrenys de joc, contra la seva voluntat. Celebrem amb satisfacció que torni a defensar els colors de l'Unió, ja que la seva presència a l'equip la creiem molt necessària.

Va arbitrar el senyor Olamendi.

L'equip figuerenc era:

Brú

Santamaria - Noguer

Medina - Bosch - Madern

Carreras - Mas - Pinadell - Jordà I i Jordà II

Sembla que els darrers resultats obtinguts pels jugadors unionistes han despertat a molts antics aficionats, la seva estima pel club local.

Ho poguérem comprovar el diumenge, al saber-se el resultat final del partit. Al Casino, a L'Erato, als cines, tothom se'n feia creus, ningú ho creia...

A l'express del vespre, foren molts els qui acudiren a rebre als simpàtics minyons, que tant alt han sapigut posar el nom de Figueres.

La nostra més cordial enhorabona.

Torneig "Copa Primavera"

Ha començat el torneig que organitza l'Unió Sportiva, amb el nom de "Copa Primavera".

El reserva de l'Unió hi ha tingut un debut força dolent, ja que en el partit que li tocava jugar contra el Camallera, tingué que suspendre's quan anaven 20 minuts de joc, i el resultat els hi era desfavorable per 2 a 1.

Creiem, per aixó, que el Reserva n'hauria sortit guanyador, ja que llevat de l'extrem esquerra i de l'interior dret del Camallera, els altres, no oferien pas gaire perill.

Gran fotografia Moderno Estudio

M. Sans

Ampliaciones y reproducciones de todos tamaños :: Vistas, retratos

al óleo, carbón y otros :: Trabajos para aficionados

Retratos para carnets y kilométricos se entregan en el acto

CALLE CAAMAÑO, 20 (Plaza Palmera)

Teléfono, núm. 14

Figueras

Els reservistes feren una actuació força decepcionant.

A Perelada, els propietaris del camp vengueren al C. D. Roses per 2 gols a cap. El partit va ésser jugat amb un "xàfec" continuu, ço féu que el partit transcorregués sense cap mica d'interès.

A La Junquera, el Llansá F. C. va batre als locals per 2 a 1.

A Cabanes, l'Arenes de Llansá i els cabanencs, feren match nul, empatant a dos gols.

Diumenge vinent toca jugar:

Rosas - Junquera
Llansá - Unió Sportiva
Camallera - Perelada
Armantera - Cabanes
Arenes de Llansá - Borrassá.

El partit Llansá-Unió Sportiva, es celebrarà a casa nostra i servirà de vermouh a la final del Campionat de Catalunya de la Lliga Amateur, on el nostre primer equip hi juga la més important carta de la seva vidaportiva.

Diumenge vinent ens visita el Poble Sec.

Esperem que tots els figuerencs no deixaran d'acudir al camp d'esports, per aplaudir la gesta dels nostres jugadors, que tenen ja gairebé el Campionat de Catalunya de la Lliga Amateur a la butxaca.

Tothom al camp de l'Unió!!

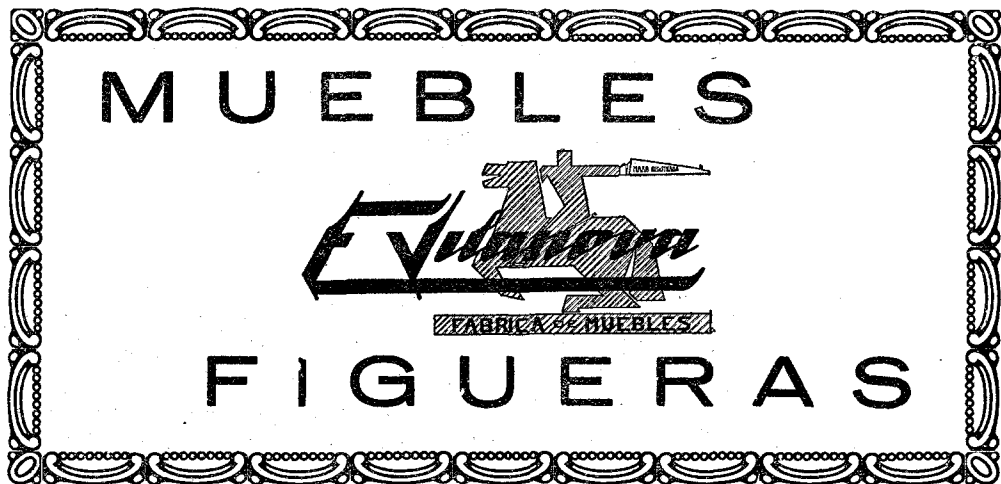
Ara, més que mai, els nostres jugadors necessitaran l'ajuda moral de tots els bons esportius.

Un veritable com potent primer equip serà el que desplaça el gloriós F. C. Barcelona, per les vinentes fires i festes de Santa Creu a aquesta ciutat; siguent ja seguríssim que estarà format pels grans "assos" internacionals:

Platko
Walter - Zabalo
Martí - Burguete - Castillo
Piera - Goiburu - Sametier - Semán i Sagibarba.

Probablement l'equip de l'Unió Sportiva anirà reforçat pels notables equippers, ja coneguts nostres: Colls (del C. D. Europa), Forgas (del F. C. Badalona), Arater (del Pàtria de Saragossa) i Cros (del C. D. Júpiter). Contant amb aquests jugadors, probablement que l'equip figuerenc per contendre amb el campions de Catalunya se constituirà per:

Brú
Carbonell - Arater
Medina - Bosch - Madern
Carreras - Cros - Forgas - Colls i Felip

Espectacles

per DON SERVANDO

Cine Jardín

Sala Edison

Fa tres mesos que hem sortit de l'ou i ja comencem a veure'ns en un embull per tal de fer les acostumades cròniques. Nosaltres prou voldríem que hi hagués pasta per a dir quelcom en bé o en mal (que això ens és igual) però no n'hi ha de fallats. S'arriba a un extrem que per més que es resisteixi, un acaba per perdre tota iniciativa.

Es tant monóton això de parlar del cine o de les atraccions...

Generalment, les atraccions es repeteixen tres o quatre vegades cada any, i en tota repetició no veiem altra novetat que un o dos trajos canviats d'hetxura, naturalment, sempre amb més pocaroba.

El Cine?

Què s'ha estrenat fins avui, aquesta temporada?

Llevat d'un parell de cintes, tot el demés... vulgarot, vulgarot i vulgarot.

Revistes...? Tant és una, com vint. Estem tips d'Arnaldos i Tip Toes i Adrianis i etz., etz.

Amb això, hem resolt per a un parell de nombres al menys, de no parlar-ne, al menys que vingui alguna cosa de nou i d'importància i ens faci rectificar.

O sinó... esperarem a Santa Creu. Si no ens en desdim, val a dir-ho!

Casino Menestral

Com dèiem en nostra crònica de la setmana passada, el públic que acudí al Menestral va afirmant-se a cada representació, i el nombre de famílies distingides hi és en major nombre. Als nomenats la setmana passada cal afegir-hi els Vergés (banca), Capmany (farmàcia), Llobet

—A on compres, que sempre portes coses de tant de gust?

a la Merceria MONELL.

(joier), les simpàtiques telefonistes, Llorens (banca), Margall, Garriga, Sala, i també un estol de senyorettes que amb llur presència, fan que als intermedis es converteixi el vestíbol en una toia de flors.

Aviat serà qüestió d'avisar al «célebre Kolin» perquè hi vingui a xafardejar una mica.

«El Conflicto de Mercedes» serví per a demostrar-nos plenament la ductilitat de la companyia Eduardo Cabré. Realment, després de l'èxit assolit amb un drama com «Mar i Cel», sembla impossible que aconseguissin adaptar-se tant a una comèdia tant fina com és «El Conflicto de Mercedes». Ressoludament aquesta classe d'actors i actrius no existeixen més que a Catalunya.

COPIAS A MÁQUINA-Perelada, 18, 2.º

Ves que hi hauria dit que aquell terrible Said, fos el ditxaratxero Andrés. I qui podia imaginar a Blanca de «Mar i Cel» interpretant Julià de «El Conflicto»? I qui hauria dit que Mercedes, era el pirata Osman?

Molt bé tots. En Cabré, en Furquet, la Fernández, la Virgili, que ai! cada dia fa més destroces. En Casas, l'Altavila, que va plaure'ns molt en el seu paper irònic de bona llei... En fi... prou! Ah! Ens descuidàvem dir que la presentació va batre el recort. Els mobles, de la mobleria Casas, molt ben entonats.

Ens hem estès molt i no podem dir tot el que voldríem de l'interpretació de «El Ferrer de tall», sols volem constatar que malgrat haver-lo vist un parell de dotzenes de vegades, no ens dolgué tornar-lo a veure. I és que amb el conjunt del diumenge, i amb la presentació del Menestral, potser no l'havíem vist mai.

Cal dir però, que hi hagué aplaudiments per a tots els intèrprets (naturalment, menys pel traïdor) i tingueren de sortir a saludar individualment Cabré, Bayona, Parera, Carreras, etz., etz. Les mans ja ens feien mal d'aplaudir. Cal remarcar però, la tasca personalíssima de Eduard Cabré, pel qui trobem cada dia majors motius d'alabança.

PELUQUERIA GRAN CHIC

Baja de San Pedro, 2 (frente a la Rambla)

DE

ENRIQUETA PAU

del Instituto de Beuté Parisièn.

Ha contratado al artista de Peinado

Jacques Coll

de las Casas Jules Etienne y Clevers de París

Precios excepcionaes

Ondulación permanente garantizada 6 meses con Aparato Eugène.	25 ptas.
Aplicación de tinte desde	4 "
Ondulación al agua	2'50 "
Ondulación Marcel	1'50 "
Corte del cabello	1 "
Champú	1 "
Lociones de las mejores marcas desde	1 "

MÁXIMA PERFECCIÓN Y GARANTÍA DE NUESTROS TRABAJOS

Venta de crema "GRAN CHIC" a granel, especial de esta casa, exclusivamente para sus clientas

Enseñanza completa de Ondulación Marcel al agua y permanente ; PRECIOS MÓDICOS

FALTA APRENDIZA DE 14 A 16 AÑOS

Ramblejant

per KOLIN

■ Volem dir de com a una conversa no se li ha de donar un «gir alt», si no la poden escoltar oïdes indescretos. Vetaquí perquè poguérem copsar la que esventem:

(Personatges: una mare i una filleta; ambdues boniques).

mare.—El que tens de fer és estudiar.

filla.—Però, si no m'entra!

mare.—Doncs, això sapigut no hauries anat al cine.

filla.—(Pensant en altres coses). Però, si no m'entra!

mare.—Ja veurem si sense pel·lícula t'entra o no.

La mare no s'adonava que a la C. li feia l'ullet el Pepe, que la tenia atabalada.

Parleu baix, si us plau.

Academia Martí

Se admiten señoritas para confeccionarse ellas mismas toda clase de prendas de vestir a 4 pesetas al mes.

Se venden patronos de todos tamaños a precios módicos.

Lasauca, n.º 1, 2.º piso ♦ FIGUERAS

■ De la Maruja i la Montserrat, val més que no en digui res. Si els papàs ho sabien!

■ Contarem el començament d'una rondalla d'un xicot estudiant i una dolça donzelleta que a Vilafant, el seu poble, començaren els amors. Ell es diu Juanito, i ella de l'alfabet és la primera lletra...

Hem dit que ho començaríem, i ja n'està.

Vila Sabater

DENTISTA

FIGUERE

■ En el desierto el beduino espera el paso de la caravana. Bajo la sombra de una palmera cimbreante acaricia la ilusión de su fantasía. Sueña! Sueña entusiasmos y... agua para su abrasado corazón y ardiente boca. Pasa, no la caravana, sino la «moza del cántaro» (parodiem a Lope) y le dice: «Té beu a gallet!»—És veritat o no, Victorico?

■ Els qui s'estimen de veres ara se'n van a collir espargols de verduça a la Muntanyeta. Però hi ha cada espina! I pitjor si se la claven de punxa!

■ Els enamorats tan poden ésser de

peu com de cavall. Que parli de les seves declaracions muntades a la bicicleta en P...

■ Una rodona de la més pintoresca xerrameca. Noms? Callem-los per modèstia dels interessats. Però tothom es creia que hi havia reunió de «puputs americans», ara que n'és el temps.

■ Als nostres ulls amagada, somniem el bell encís d'aquella tarda daurada, entrada del paradís.

Per veure ton rostre d'àngel, oh!, Rosa de la rosor!, pujaríem ben enlaire... fins la brana del balcó.

■ No tots els paratges són propis per l'aterrissatge amb bicicleta. Heu's aquí perquè l'altre dia en Puentedura, que portava la batuta, i tot jugant amb en Pujol, Giner i Tremoleda, caigué com els globus cautius a ca la Carmeta Thomàs, que es va pensar que volia comprar cadires.

Sort dels companys que li estiraren els braços.

■ Ara tenim que el mestres joves i de la galania no en tenen prou amb els alumnes de casa, que cerquen les deixebles a la porta de l'Institut. I quan són guapes com la Palinos, n'hi ha per tenir-hi denteta! Pepet!, Pepet!

CASA COMAS

CARRER DE GIRONA, 20 • • • • FIGUERES

El Temple de l'elegància i el bon gust

Fa pena veure els aucellets engabiats. Però més en fa contemplar com migra a la reixa d'unes aixerides planxadors del carrer dels Enginyers, tot un estol de jovent enamorat i engrescat per l'ardor que d'aquell niu de cel s'escapa a llurs geloses mirades.

Amb planxa o no planxa, la casa és de planxadors.

■ Més avall, l'agulla corre que no hi para de dalit; la llengua no li alcança, tot hi llençar-se a desdir. Res com les mans apressades sobre una màquina «Singer».

■ Les parelles de moda es diuen les paraules d'amor a cau d'orella en els bancs de la Rambla del 8 al 12, entrant a mà esquerra.

I no paguen arbitris pel situat!

■ En Raurich se les tria petites i boniques. Res noi, són tendres! oi Teresita? Per en «Pep I.», no aniria millor?

DAMES:

DAMISEL·LES:

Recordin que s'apropen les Fires i la temporada dels banys per a encarregar dia i hora per vostra Ondulació Permanent, garantizada per mitj any, al mínim preu de 25 pessetes, amb la Màxima Perfecció a la

PELUQUERIA GRAN-CHIC

Bajada de S. Peré, 2 (davant la Rambla)

■ Hem sapigut que en «Pep I» es vol declarar a la Teresita, i no sap com

fer-ho. Aixó rai, el «Nen» té un llibre de tangos i te'l deixarà; i si no n'hi ha prou, en «Pep II», en té un que explica més clar com s'ha de fer-ho.

■ Com més hi pensem, més ens trobem els papers molls. Naturalment, anar a Amèrica, ja és pensar lluny, i atravesar «el charco», que no és pas una bassa. De tota manera, pensem-hi ail, amb les nostres Celia i Arminda.

Bé ens ho podien dir alló de:

“A la Habana me voy te lo vengo a decir...”

Ens hauriem despedit, i els hi envia-riem les nostres «grimaces».

—Saps que la Maria s'ha casat?

—No m'extranya. Per què?

—Comprava a la Merceria

MONELL

■ “A Monserrat tots riuen”, d'ençà que tornen a galantejar les primaveres d'abril.

Es el turista, que altra vegada s'enfila “muntanya” amunt, passant pel “coll”.

Quan ens casarem, per assabentar-ho a la “Moreneta”.

■ Mercè rossa, Mercè dolça, quin esllanguiment de mirada; quin somris més temorós. Mantes voltes en veure't passar, tocant les sis vesprades, prop de la Rambla, fantasejem la volada dels blancs colomets recollint-se a joc.

■ El vermuth de les dones, havfem pensat que podia ésser un elixir de flors

satinades, o perfumsmírrics i ubriagadors.

Peró, oh! realismes brutals!, un matí, rialler de sol i feliç, hem vist una volada de damisel·les saborint les bresques de mel d'una coca vulgaris.

Sort que era de pasta; de pasta... fullada.

Peró tant se val, són guapes amb coca, i sense coca.

■ Una taca vermella a terra; sobre el pis de la Rambla. De lluny una taca de sang, o una roella. Potser un cor enamoral, trepitjat per uns peus menuts i barroers.

Res, però, de lo dit. S'ha perdut un “monedero” i l'ha recollit un municipal. Qui el vulgui i sigui seu, a ca la vila.

—Vols comprar-te un vestit, díus?

Després ves a can MONELL

que et vendran el adornos.

■ Pomell de donzelles embalconades. Test florit que embelleix la Rambla. Totes són germanes, totes són formoses. Mercedes,..... Un soldat, vegades hi fa centinella; vegades és un altre.

■ Rodals de la vila, passa la Maria. A voltes sola, algun cop amb galan. Fa versos i es mona. Per què no dramatitza ara?

■ “En tu puerta planté un pino, y en tu ventana un rosal;” perxó Teresita nostra el teu nom és l'ideal.

■ No li ve d'una hora. Pels de tres quarts de quinze, tant li fa un quart de vuit, com un quart de nou. Entesos?

RELOJERÍA Y FINA MECÁNICA

Bernardo Abenza

(Sucesor de Jerónimo Batlle)

Reparación de Relojes y aparatos de alta precisión.—Taxímetros.— Contadores kilométricos.— Voltímetros.— Gramófonos. Todas las reparaciones son garantizadas

Rutlla, 27

FIGUERAS

Plisados, Calados y Bordados

TRABAJOS GARANTIDOS

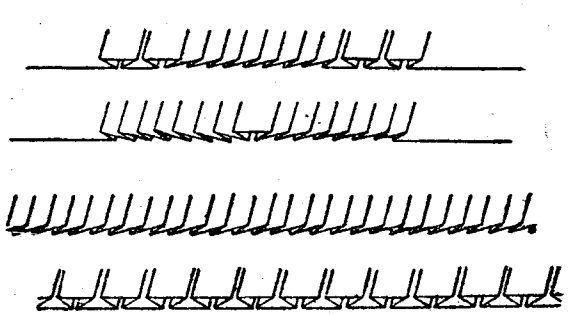
RAPIDEZ Y ESMERO EN LOS ENCARGOS

MARIA PALLISERA

Juan Matas, 5

FIGUERAS

● ● GLORIA ● ●

Aparatos de radio directos a la corriente por 480 pesetas
Incluido altavoz - Resultados sorprendentes - Demostraciones

a Fotografía TORT

Monturiol, 18

FIGUERAS

Caamaño, 17

RADIO ATWATER KENT

Gramófonos ●

Discos ●

Artículos Fotográficos

Fàbrica d'articles de
Lampisteria i Llauneria

Silveri Navarra

ESPECIALITAT AMB TOTA CLASSE DE
LLUMS PER A GAS ACETILENO

Venta al major i detall Sucursal a Llànsa

Perelada, 17 **FIGUERES**

La Ferreteria ANDREU SUÑER
Placeta, 5 i Girona, 25 li ofereix

LAVABOS

calitat estrangera, a

85 Pessetes

Grans existències d'Articles Sanitaris a preus
sense competència. —Concessionari del
«Consorcio del Plomo en España»

Garage Citroen = Calle 28 de Mayo, 17-Travesía carre-
tera Madrid a Francia-Distancia 50 m.

Taller de reparaciones garantizadas a precios módicos (Garage)
(Tél. 15) Stock Citroën y Agencia de Autos Taxis de Alquiler.

abadia de Sant Esteve de Banyoles. Més tard fou abat de Sant Pere i de Santa Maria de Roses, tornant al cap d'un temps a ocupar el lloc que havia deixat en el cenobi de Roda.

La seva vida és digna d'un estudi particular. Intervengué d'una manera notòria en el cisma que afligí a l'Església en temps de l'Antipapa Pere de Luna, quan aquest es posà al costat de Clement VII i el succeí a la seva mort amb el nom de Benet XIII.

Bernat d'Estruch anà a Avinyó a posar-se a les ordres del nou Sant Pare, seguint capità del Palau apostòlic, junt amb en Dalmau de Torroella de Montgrí (al qual deixà 50 florins en el seu testament), i després es retirà a Banyoles, essent anomenat abat d'aquell monestir.

Bernat d'Estruch enriqué la biblioteca de Sant Pere de Roda, i llurs amistats feren que en els anys de la regència de l'abadia empordanesa molts de pròcers de l'altra banda del Pirineu retessin homenatge al vell cenobi. En 1410 adquirí un solar i dos camps a Vilasacra. Disposà que el seu cós fos sepultat en l'altar major, fora de la reixa, i que a la seva làpida s'hi posés el següent epitafi:

HIC JACET BERNARDVS STRUCCI ORIVNDVS A VILLE
CASTILLIONIS EMPORITARVM DECRETORVM DOC-
TOR QVI PRIMO FVIT MONACHVS ISTIVS MONASTE-
RII ET HOSTELARIVS ET INFIRMARIUS ET OPERARIUS
ET CANCELLARIVS INCLITI JOANNIS COMITIS EMPO-
RIARVM : FVIT ABBAS MONASTERII DE ROSIS, DENI-
QVE ABBAS SANCTI STEFANI BALNEOLORVM, ET
VLTIMO FVIT ABBAS ISTIVS MONASTERII ET CAPITA-
NEVS SACRI APOSTOLII AVINONENSIS TEMPORE
OBSIDIONIS DOMINI NOSTRI BENEDICTE PAPAE DE-
CIM TERTII PER DECEM ANNOS : CVIVS ANIMA RE-
QVIESCAT IN PACE.

(Aqui jau fra Bernat d'Estruch, originari de Castelló d'Empúries, ordenat de doctor. Primerament fou monjo d'aquest mo-

la que s'apoderà també. Poc després podé ésser foragitat de Catalunya. En el capítol VII es transcriu la làpida commemorativa de aquest succés posada al castell de Sant Salvador de Verdura pel comte Pons Huc.

* * *

Del 1293 al 1355 regna una llacuna a la història del cenobi de Sant Pere de Roda. Se sab que succeeixen vuit abats i es tenen notícies incertes de donacions. De l'Arnal de Serrà, abat a l'any 1302 (?), es coneix l'adquisició de varies terres a Vilasacra. En el començament del segle es conservava la làpida del seu sepulcre a la porta del claustre, damunt les escales que conduïen a l'església. Deia llur epitafi:

ANNO DOMINICAE INCARNATIONIS M. CCC. VIII. XV.
KALENDAS AVGVSTI OBIT REV. PATER DOMINVS FR.
ARNALDVS DE SERRANO ABBAS HVIVS MONASTERII:
EIVS ANIMA REQUIESCAT IN PACE. AMEN. Q. M.

El seu successor, Berenguer, de Riumors, abat en 1309, agragà els massos de Pins, en la parròquia de Santa Maria de Roses, per donació de Pons Huc (1). El Papa Joan XXII concedí a l'abat Berenguer l'ús d'altar portàtil (2).

La llum apareix, sinó tan clara com abans, capaç al menys de deixar esbrinar l'existència productiva de Raimond de Ponte, abat en 1355, de procedència nobiliària; home enèrgic i culte que engrandí el monestir, adquirí el palau de Vilasacra i vencé el comte d'Empúries en les dissidències originades per les usurpacions de aquest. Al morir fou sepultat a la paret del claustre. Avui encara s'hi veu l'encaixament del seu sepulcre, primorosament treballat

(1) Monsalvatje.—Los Monasterios de la Diócesis Gerundense, p. 39. (De la "Colección Diplomática del Condado de Besalú").

(2) Andreu de Simón Pontero.—Obra i lloc citats. - App. VI.

segons conta Puigades, particularment la figura escultòrica de la tassa. En els extrems d'aquesta hi havia l'escut de sa casa, un pont per blassó, i en l'espai entre la cenefa i la casulla que portava de pontifical, hi havien vuit cans, dos a cada espalla i quatre a baix. Als peus hi tenia dos culbres. La seva làpida deia:

ANNO CHRISTI M. CCC. II. TERTIO IDVVS SEPTEMB.

OBITU DOM. R. DE PONTE, ABBAS

HYVVS LOCI Q. V. J. IMPERAVIT INSIGNIA

FACTI CAPELLAM IN QUA DVOS PRESBITERIOS

INSTITVIT ET DVAS CANDELAS ET...

Simon de Pontero transcriu el document copiat per Ermenegand, clergue de Santa Creu, en que en 1302 el papa Joan confirma els bens que tenia l'abat Hildessinde.

Els anys cavalcuen ràpidament damunt les tenebres inescrutables de l'història del cenobi de Sant Pere de Roda. Es inútil voler esbrinar la vida de molts dels seus abats, coneguts solsament per referències incertes. Ja els pòcers i peregrins tot just hi venen. En aquests anys s'inicia la decadència. Rebrollarà no obstant el seu esplendor encara dues voltes: en la regència per l'abat Bernat Estruch i en la de Bernat Margarit. Però jamai amb la magnificència de les èpoques pretèrites, patïat per la preponderància dels grans cenobis de Catalunya. Després els pobles s'enriquiran amb les despulls del venerable monument benedictí i res ja no podrà evilar la seva ruïna.

Pot dir-se que el resplendor assolit pel cenobi acaba junt amb el del comtat d'Empúries. Mort el comte sense successió en 1401, en Pere d'Aragó, el rei D. Martí incorporà el comtat en virtut de la clàusula de reversió continguda en l'escriptura del 1324, per la qual el rei Jaume II havia entregat el comtat a son fill, l'infant D. Pere I d'Empúries. El comtat fou cedit per D. Martí a sa muller na

Maria de Luna, i per la mort d'aquesta, tornà a la Corona d'Aragó. Necessitant diners el rei l'empenyorà a la Generalitat de Catalunya i a la ciutat de Barcelona per 55.000 florins de València (1).

De tant en tant es veuen donacions, molt rares però: peces de terra a Vilasacra, a Llansà i a Castelló; caserius a Cadaqués, Roses i al macis del cap de Creus; la senyoria del castell de Vilasacra i varis censals de bestiar, particularment en el temps de cinquanta anys, en que es succeïxen tres abats: Arnal (1357-1369); Pere (1369-1372) i Bertran (1374-1409). En el temps d'aquest últim, els habitants de la muntanya de Roda reconeixen públicament la seva obligació de servir al monestir en temps de guerra. Assumia aquest la protecció de les famílies de llurs soldats (2).

Els 352 anys que havien passat de la construcció del temple i consagració definitiva havien ocasionat alguns despeses a l'obra de l'església. L'abat Raimond de Ponte havia arreglat quelcom en ella, com també Bertran, que procedí a reformar la volta en l'any 1374, segons un contracte fet per un obrer de Llansà nomenat Pere Rigall. També en aquest any i el mes de juny es presentaren davant el notari públic de Castelló d'Empúries, Bartomeu Peregrini, en Guillem Solane, representant del bisbe de Girona, i en Joan Felip, natural de la vila de Castelló. Guillem Solane era "camerarius" del cenobi de Sant Pere de Roda, i declarà que el citat Joan Felip "juraverat super quatuor Evangelia, facere et continuare unum reliatum ferreum in altare Sancti Petri Rodensis"; i com que el temps passava i res hi havia fet, donava el treball de la reixa de l'altar a Pons Olzina, per el qual perceuria la quantitat de 32 lliures (3).

Bernat d'Estruch era un noble fill de Castelló. Exercí varis càrrecs en el cenobi de Sant Pere, d'on sortí per anar a regentar l'

(1) J. Botet y Sisó.—Ordinaciones inéditas del Condado de Empúries del siglo XVI.—Revista de Gerona, 1892, p. 279-280.

(2) Monsalvatje.—Los Monasterios de la Diócesis gerundense, vol. XV, p. 43.—De la "Colección Diplomática del Condado de Besalú".

(3) Archivo Histórico Nacional.—Clero Secular y Regular.—Fondos Monacales (provincia de Gerona).—San Pedro de Roda.—Pergaminos n.º 1374.

LICEO "MONTURIOL"

Calle Pep, 9 y 11 - Tél. 166

FIGUERAS

CENTRO DE ENSEÑANZA FUNDADO EN 1913.

Los éxitos alcanzados por este Centro son la prueba más elocuente de la índole de la labor pedagógica desarrollada en el durante sus diez y seis años de existencia.

Excelente presentación.—Profesorado competente, titular.—Seriedad máxima.—Disciplina por conocimiento de la naturaleza psíquica del alumno.

Internos, medio pensionistas y externos.

Clases a señoritas en locales aparte.

Manufacturas Cuero Tosas S. A.

TOSAS

MARCA REGISTRADA

Surtidos al cromo especiales, Correas, Tiretas, Cables, Tacos,
Tiratacos, y todos los artículos en cuero crudo y curtido para
: : : : la industria : : :

Despacho en Barcelona:
AUSIAS - MARCH, 21, PRAL.
Teléfono: 13874

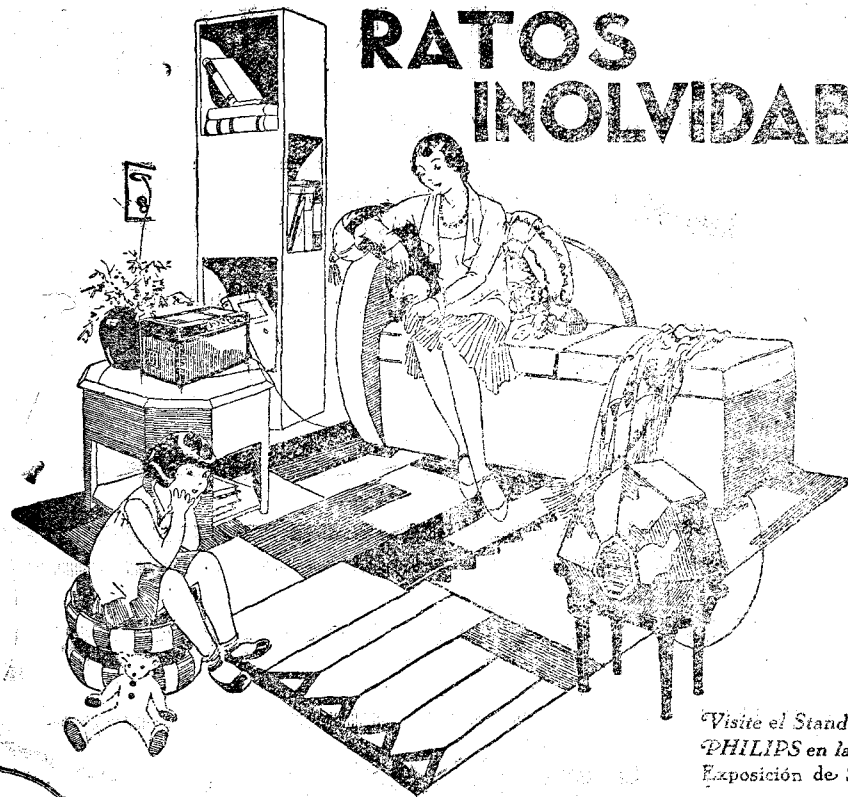
FÁBRICAS EN BLANES:
(Provincia de Gerona)
Teléfonos: 15 y 32

Banco de Crédito Ampurdanés

S. A.

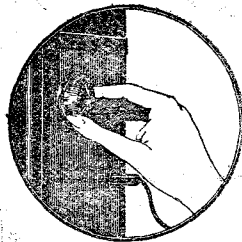
Corresponsal de los Sres. Soler y Torras Hnos.

Efectúa todas las operaciones que integran la BANCA - BOLSA y CAMBIO

RATOS INOLVIDABLES

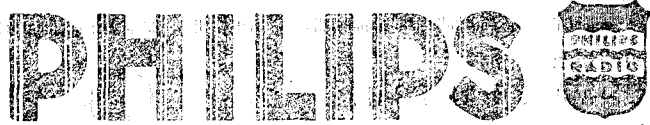
Visite el Stand
PHILIPS en la
Exposición de Sevilla

Ratos inolvidables de deleite espiritual proporciona a sus poseedores el RECEPTOR PHILIPS DE LUJO, CON ENCHUFE A LA LUZ Y CON ALTAVOZ ELECTRODINÁMICO. Los más grandes artistas dentro de cada hogar, con fidelidad asombrosa de reproducción y a través de un aparato que es realmente un objeto de arte.

Combinación de Lujo con altavoz electrodinámico 2013, derivatensiones y reproductor gramofónico, Ptas.

El Receptor PHILIPS de Lujo, ofrece las siguientes particularidades: Un solo botón de mando. Gran selectividad. Enchufe directo a la red del alumbrado. Amplificador de gramófono. Válvulas PHILIPS "Miniwatt", entre ellas la famosa "Pentodo."

Pida a su proveedor una demostración gratuita, sin compromiso alguno, e infórmese sobre nuestro sistema de venta a plazos.

La PHILIPS RADIO tiene a gran honor poder comunicar los indiscutibles éxitos obtenidos por su receptor 2514 y 2511, elegidos como los dos mejores aparatos entre un gran número de concursantes competidores, por un Jurado de más de 200 personas durante la Exposición de T. S. H. de Checoslovaquia.

Estos aparatos son los preferidos por los personajes de la realeza; siendo poseedores de ellos, entre varios, el Príncipe de Gales, la Princesa María José de Bélgica y su padre, el Rey Alberto.

Por lo demás, el número de compradores de nuestros aparatos, es a diario constantemente progresivo.

Representante en esta ciudad:

Enrique Fábrega, Rambla, 11 - FIGUERAS

NOTAS

DE LA CIUDAD

DEFINITIVAMENTE se confirma la noticia que dimos sobre la seguridad de un próximo festival taurino a beneficio del Hospital de nuestra ciudad.

Dicho festival se celebrará el 20 de abril a las cuatro de la tarde en la plaza de toros, lidiándose cuatro escogidas reses que estoquearán desinteresadamente los distinguidos esportmans D. Ramón Torres y D. Mariano de Foronda, con la cuadrilla de banderilleros que dijimos, en la que figuran los aristócratas D. Jesús Francos, D. Jorge Girón, D. Eladio Ceano, D. Enrique de Sagrera, D. Ricardo Yrigoyen, D. Estanislao Domecq y D. José M. Pons.

Presidirán hermosísimas señoritas en representación de las diversas sociedades, asesoradas convenientemente por un experto.

La banda del Regimiento, que tan brillantemente dirige nuestro distinguido amigo D. Ricardo Valls, amenizará el festival con los alegres aires taurinos.

Los precios, dado el carácter del festival son acertadísimos. No dudamos que toda la comarca y especialmente nuestra ciudad, contribuirán al éxito de la fiesta para beneficio del Hospital.

**Banco de Crédito
Ampurdanés S. A.
FIGUERAS**

BANCA — BOLSA — CAMBIO

Negociamos los Cupones
del as Deudas del Estado

VENCIMIENTO 1.º DE ABRIL

EL Comité ejecutivo para las fiestas de Santa Cruz, sabemos por accidens que la integran los señores Luis Vergés (presidente), Francisco Guillamet, Enrique Chantier, Miguel Guillamet, Marcelo Dalmau y Mario Gelart.

Que sepamos no han facilitado todavía a la prensa ninguna noticia para la información.

Suponemos que no esperarán para darlas la vispera de Ferias.

Es algo molesto tener que ir de Ce-ca en Meca para obtener noticias necesarias a la divulgación para esplendidez de los próximos festejos.

—Quin parfum més fi. Ja sé d'on és
de can **MONELL**

FUERON detenidas, el pasado viernes, por fuga del hogar, las señoritas Cándida y Petra Valdés, las cuales quedaron arrestadas en el Hospital de nuestra ciudad, hasta que se presentó el domingo por la mañana su madre Filomena Martínez, que las reclamó.

Trotes de los tiempos mundanos!

SERIA conveniente que comprendieran el daño que pueden causar y causarse, algunos jovencitos que se entretienen ensayando unos pistoles de alarma.

Recuerden que se está celebrando en Londres una conferencia del desarme mundial.

RESULTA algo abusiva la velocidad con que atraviesan nuestra ciudad algunos vehículos de motor.

Sería de desear tuvieran en cuenta los avisos fijados en las entradas de la ciudad.

SE encuentra bastante delicado en su salud el distinguido Interventor del Ayuntamiento, don Claudio Díaz.

Con los numerosos amigos que se interesan por su salud, celebraremos su inmediato restablecimiento.

LOS estudiantes universitarios de nuestro Instituto, han recibido un fraternal saludo de sus compañeros de Badajoz, invitándoles al deseo general de todos los escolares españoles para que sus exámenes sean verificados en sus respectivos centros docentes.

Los estudiantes figuerenses han acogido cordialmente la invitación y salu-

TENEMOS instalados ya en la plaza de Pi y Margall los tradicionales barracones con unos caballitos que llenan el espacio con los acordes del órgano rotativo rítmador del "carroussel".

Que tengan florido beneficio.

ESTA mañana se han celebrado los funerales en sufragio del alma de D. Víctor Casellas Moncanut, editor de "Nuevo Figueras". Con este motivo testimoniamos nuestro pésame a sus familiares, particularmente a su cuñado D. José Serra.

Se encarga de repartir programas, invitaciones, prospectos, circulares, esquelas y en general toda clase de reclamos a precios módicos.

PEDRO PUIG

Subida Castillo, 31

Figueras

EL próximo viernes, día 11, a las 7 de la tarde, dará en Ateneu la continuación de su conferencia referente a "Estados Unidos", D. Adolfo Stern, por el ciclo de las del "Liceo Monturiol".

EL cartel de Ferias poquito a poco, dicen que va progresando. Tenemos en vías de hecho las tres estu-pendas corridas de toros, como número más brillante.

Del resto informará el Comité ejecutivo.

COMPRE SUS CALZADOS EN
"EL GLOBO"

LOS buenos amigos, el matrimonio Martínez Sanllehi, han visto aumentado su alegre hogar con una nueva hijita.

Enhorabuena.

— Mercería Novetat —
CASA MONELL

Besalú, 15

(sempre nou)

LA mañana del domingo, falleció tras una rápida y cruel dolencia el joven José Subirós Casadó.

Para nosotros, el conocimiento de su pérdida, significó un mordente de acíbar. Le queríamos como un simpático y leal camarada que se hizo apreciar por su llana y franca nobleza; por su generoso corazón.

Cuantas veces tengamos una ocurrencia festiva, se nos aparecerá él con su alegre sonrisa, con sus ojos vivarachos e inteligente.

Sea para tí el sueño perpetuo, el velo que te ocultará eternamente los sinsabores de la vida.

Sentimos tu marcha inesperada e inoportuna; nos amargamos con la pena que mortifica tus padres, a quienes desde estas páginas nos asociamos cordialmente en su dolor.

Descansa en paz!!

SE VENDE

Automovil «Citroën», 5 caballos, 2 plazas, a toda prueba, con patente pagada hasta el 30 de Junio próximo por el precio de Ptas 2.000.

Razón en esta Imprenta

EL mismo día, por la tarde, se efectuó el sepelio del venerable patrio D. Joaquín Moner, cuyo entierro revistió la imponentia de los actos solemnes de duelo.

Las clases sociales de toda Figueras, rindieron el homenaje merecido al vate que cantó líricamente los más tiernos entusiasmos afectivos.

Atenea ha perdido su personaje más representativo.

Nuestro sentimiento a la familia del ilustre finado.

EL seny pairal de l'actual Alcalde, D. Félix Jaume Gelart, President de l'Unió Gremial, ha sapigut trobar el rem conciliador entre el gremi dels venedors ambulants i els comerços de la ciutat.

Aquesta conducta el fa ben digne del càrrec que per ara sap portar tan encertadament, encert que li ha valgut un homenatge de tots els industrials i comerços que li palesaren, qui sab si més que una elecció, llur conformitat a

—Ja ho saps que la Merceria

MONELL ven més barato que tothom?

Sastrería SANCHEZ

FIN DE TEMPORADA PRECIOS INCREIBLES

Gabanes confeccionados a cualquier precio

la seva intel·ligència i enlairats desig-
nis que l'animen i que porten l'equili-
bri entre obrers i industrials, fent que
s'estableixin pactes de comú acord, els
quals revelen un esperit progressiu i
ple d'amor pel desenrotllament de la
ciutat.

Els homes verament populars fressen
les rutes talment.

Comunicados

Sr. director de "la galería".

Muy Sr. mio: Le agradeceré se dig-
ne hacer constar que quien practicó la
detención del sujeto que intentaba apo-
derarse de un auto estacionado en la
parte alta de la Rambla, fué el vigilan-
te de aquel barrio D. Miguel Samper.

Le saluda atentamente S. S.

F. Serra.

EL GLOBO

ES LA CASA MEJOR SURTIDA
EN EL RAMO DE CALZADO

Sr. director de "la galería".

Muy Sr. nuestro: Nos es grato co-
municar a Vd. que entre los éxitos ob-
tenidos por nuestro receptor 2514 y
2511 podemos señalar a Vd. que estos
dos tipos han sido elegidos como los
dos mejores aparatos entre un conside-
rable número de competidores por un
Jurado compuesto de unas 200 perso-
nas y durante la Exposición de T. S. H.
de Checoslovaquia. Además ponemos
en su conocimiento que el Príncipe de
Gales, es poseedor de un receptor 2514
del que está satisfechísimo, tanto es
así, que para una de sus posesiones ha
pedido otro receptor "Philips" próximo
superior o sea un 2511.

Tenemos asimismo el gusto de co-
municarle, que toda la familia real de
Bélgica, es poseedora de receptores

2511 y 2514. La Reina de Bélgica ha
regalado personalmente un "Philips"
2511 a S. M. el Rey Alberto, y el per-
sonal de la Corte, entre los regalos que
ha efectuado a la Princesa Maria José
con motivo de su boda, le han regala-
do un "Philips" 2511.

Son estas referencias, fuera comple-
tamente de nuestro sistema comercial,
pues de ser así, tendríamos que circu-
larle una noticia de estas cada día, da-
da la intensidad de venta de los recep-
tores "Philips" y la calidad de sus com-
pradores que los prefieren a cualquier
otra marca; pero consideramos muy
interesante esta noticia por la que po-
drá Vd. percatarse de una manera fe-
haciente que la calidad de nuestros re-
ceptores está en razón directa con la
importancia de los consumidores, cu-
yos consumidores están integrados por
todas las clases sociales del mundo ra-
dioyente, empezando por las principa-
les familias reales europeas, como que-
da dicho.

Quedamos de Vd. attos. ss. ss. q. e.
s. m., "Philips Radio", (Sección de Láma-
paras Philips S. A. E.)

LA Cobla-Orquesta "La Filharmò-
nica" d'aquesta ciutat, ens pre-
ga la inserció de la següent nota:

"Havent deixat de formar part alguns
dels elements que fins ara hi havien
cooperat, entre ells el representant, as-
sabentem a totes les entitats i al públic
en general, que des d'avui se serveixin
dirigir-se, tant per correspondència
com verbalment, al nou representant
Sr. Arseni Corsellas, carrer La Junque-
ra, 36".

—Quines mites més bones. D'on
són?

de can MONELL

De la Comarca

DE CASTELLÓ D'EMPÚRIES
UNA CONVERSA PESCADA AL VOL.

per MOIXONI

Anem amb passa una miqueta mandrosa cap al «pont nou». Rapampats a la barandilla, hi velem un dels nostres pagesos més representatius i tot un senyoràs que fa cara d'home molt intel·ligent. Parlen ben escorllats i amb gestes admiratives. Parem l'orella, com si no fos res de mal, fer l'escorniflaire, i copssem la següent conversa:

—Teniu una catedral que és una maravella. La seva magnificència és la ponderació d'aquesta plana immensa, rica i feconda, com poques en té el món. L'austeritat superba d'aquesta vostra catedral és quelcom de significatiu. Quina revelació pels sentits i la intel·ligència.

—(El pagès escolta boca badat les lloances, i fins sembla que trontolli per l'emoció de l'elogi, que sabem merescut).

—Llàstima fonda, que tots els mereixements de la catedral, copsables des d'aquí mateix on som, hagin de sotraquejar pels bassals dels vostres carrers i places, que semblen flaones de Perelada amanides amb boïnes de vaca.

—(El pagès fa que sí, que sí, amb el cap).

—Quan per primera vegada entrava a a vostra vila, me va força impressionar el cop d'ull històric i ensems modernitzat d'ella; però aquell continu sacsejar de l'automòbil que em portava em féu rodar el cap, i duptar.

—(El pagès encara que sí, que sí),

—Una vegada visitades les joles arquitectòniques vostres, que també en teniu en manies cases pairals, un bon veí va guiar-me per una pendent que ens portà al lloc per on havíem entrat. (Baix Muralla).

Si abans me trasbalsava, per aquesta ruta vaig arribar a treure el feige per la boca.

—Peró (diu el pagès), V. no va visitar ca la vila?

—....
—Doncs, s'ha deixat el millor de tot; més que la catedral, quin confort!! Uiii!... A l'entrar, bonic saló de sessions; després una porta artística, i al costat una finestrella amb l'auxiliar segon. A seguit, la del primer, i últimament un despaix amb calefacció i tot. En entrar s'han de fer reverències.

—Serà el del batlle.

—No, senyor; és d'un personatge més influent, que es feia amb governadors i tot, i entrava a casa d'ells com «D. Pedro por su casa».

—Caram! qui és aquest peix?

—Doncs, miri-sí, un Sr., que abans era un modest músic de poble, i ara toca totes les tecles de l'administració.

Es el senyor Secretari,

—....

—I de les cacoles que me'n diu? Les ha vistes?

—Home he cregut que serien importants, potser graduades i tot; perxó no les he visitades.

—Què li dirà un hom. Jo no sé, però de graduació ni deu haver molta, puig que fins les comunes estan embussades fins a la boca de dall.

—I què fa el Sr. Alcalde?

—Per ara no es pot dir res, car és nou en el càrrec, però el poble esperem molt d'ell. Ja s'han acabat les corrues dels taxis, per de moment. Aixó és ja molt. Altrament recordem que ell era amic del mai prou plorat antic secretari don Bartomeu Vera (e. p. d.) que és un exemple i que tant valia.

* * *

En aquest punt el diàleg se trenca, i nosaltres acabarem de pescar... al vol.

C.

Vila Sabater

DENTISTA

FIGUERES

El premio 3.º de la Lotería Nacional para los asociados del «Banco de la Unión». Núm. 1610

En el sorteo de la Lotería Nacional del día 2 de este mes, han correspondido el TERCER PREMIO, LAS APROXIMACIONES Y CENTENA a los accionistas del BANCO DE LA UNION.

Dichos tercer premio, aproximaciones y centena, importan CUARENTA MIL PESETAS.

Asociándose a este Banco, además de constituirse un capital, se juega gratis todos los meses a la Lotería Nacional y se puede tener casa propia en seguida, en cualquier punto de España.

SE SOLICITA REPRESENTANTES --
Agencia para Cataluña y Baleares:
Paseo de Gracia, 48, 1.º BARCELONA

DE DARNIUS

Diumenge dia 30 de març passat, varen rebre la visita del Club de Fútbol de Figueres «Liceo Monturiol», qual equip va deixar molt bona impressió a l'afició local, pel seu joc noble i vistós. El partit acabà amb el resultat de 4 a 3 a favor nostre, essent el domini alternat puix la 1.ª part transcórregué dominant els locals, però en canvi a la 2.ª, segurament que d'haver continuat alguns minuts més haurien els forasters aconseguit empatar. Com a comentari breu delencontre, ressenyarem la bona actuació del porter del Darnius, no podent dir lo mateix del de Figueres, car dissortadament tingué mala tarda. El demés de l'equip foraster, bé, en particular la davantera, que donà mostra de gran rapidesa i oportunament davant del gol. Pels nostres, tots bé, solsament que a la segona part, degut a la ventafja que portaven, de poc si se'n fan la partida.

El dia 6 del corrent tingué de suspendre's per la pluja, el partit amb la Penya Sport de Figueres, com a partit de comiat al noble capità del Club local, que té que separar-se d'entre nosaltres em compliment del deure militar. Que la sort l'acompanyi per terres africanes.

C.

M. CAMPS DALFO

Fábrica de bebidas gaseosas

Esclusiva "champanilla"

Cerveza de las mejores marcas

Pasteu izada con maquinaria moderna

La Junquera, 27

Figueras

EMPRESAS DE CONSTRUCCIO D'OBRES

per tot arreu

TOMAS ESPIGULE

Projectes i pressupostos

Lasauca, 10 - Figueres (Empordá)

LA MEJOR COLOCACION DEL DINERO

- :- BANCO DE LA UNIÓN MADRID - :-

Asociándose a nuestro Banco, además de constituirse un capital, jugará gratis todos los meses a la lotería Nacional y podrá tener casa propia en seguida, en cualquier punto de España.

Suscribiendo nuestro contrato, tendrá siempre automóvil nuevo.

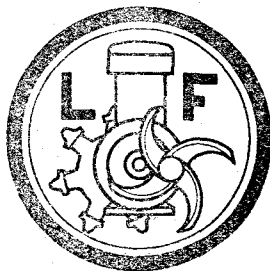
Agencia para Cataluña y Baleares: Paseo de Gracia, 48, 1.º

BARCELONA

Representante en este partido: Jerónimo Barman, Perelada, 18 Figueras

Agente de las Compañías. «ZURICH» y «ROYAL», potencias financieras de primer orden en los ramos de Accidentes e Incendios respectivamente.

Consultas a cualquier hora del día.

Tallers de fundició i construccions mecàniques

MOTORS A BENCINA OMNIUM - FITA a refredament per aire

GRUPOS MOTO-BOMBES

ELECTRO BOMBES

NORIES DE ROSARI

Lluís Fita Salvatella

FIGUERES